

Οι αλπικές λίμνες της Ελλάδας

Οι ορειβάτες κατασκηνώνουν στις όχθες τους και οι μικροί **αλπικοί τρίτωνες** με τη δρακόμορφη όψη τους αρχίζουν και πάλι τις βουτιές. Πολλές από αυτές τις λίμνες το καλοκαίρι χάνονται και περιμένουν υπομονετικά τις πρώτες βροχές και τα χιόνια για ξεκινήσουν πάλι από την αρχή και άλλες διατηρούν τα νερά τους όλο το χρόνο.

Βρίσκονται καλά κρυμμένες μέσα σε ψηλές βουνοκορφές και δημιουργούν συγκλονιστικά τοπία. Εδώ το μόνο που ακούγεται είναι η ησυχία, που τη σπάει ο άνεμος και ίσως καμιά φορά και κανένα κουδούνι από τα πρόβατα που ξεκαλοκαιριάζουν λίγο πιο χαμηλά. Οι περισσότερες θέλουν κόπο για τις φτάσετε, ενώ άλλες τις προσεγγίζετε από χωματόδρομο.

Κάτω από την κορυφή της **Γκαμήλας** στο όρος **Τύμφη**, βρίσκεται ίσως η πιο γνωστή αλπική λίμνη ή αλλιώς δρακόλιμνη της χώρας. Δεσπόζει στη μέση ενός κοιλώματος που το κυκλώνουν ψηλά άγρια βράχια και λόφοι. Λίγο πιο πέρα, στη μια πλευρά, ορθώνεται πανύψηλη η κορυφή της **Γκαμήλας**.

Στην άλλη ξεκινά ο γκρεμός στο βάθος του οποίου κυλάει ο **Αωός** και απέναντι βρίσκεται ο ορεινός όγκος που πίσω του κρύβει το **Πάπιγκο**. Προς τα εκεί βρίσκεται και το καταφύγιο της **Αστράκας** με θέα στην **Ξηρολίμνη** (μια εποχική αλπική λίμνη), τις χαράδρες και τις βουνοκορφές. Η βλάστηση λιγοστή, αλπική. Ένα λεπτό στρώμα χορταριού και αυτό την άνοιξη. Το τοπίο είναι ταυτόχρονα τραχύ και ανάλαφρο, και πάνω από όλα καθηλωτικό.

(Το όνομά σας)

Α' Γυμνασίου Φωτολίβους